DE CE AȚI FOST PROPRIILE VOASTRE UMBRE ÎN MECIUL CU OLANDA?

JUCĂTORII AU CUVÎNTUL

Comportarea cu totul necorespunzătoare a echipei noastre reprezentative în partida cu Olanda a provocat, pe bună dreptate, vii discuții.

În tratarea problemelor generale privind echipa națională, am găsit necesar să publicăm și părerile jucătorilor și rezervelor în legătură cu evoluția sub orice așteptări a purtătorilor tricoului național în partida de la 5 iunie, partidă în care cei chemați să reprezinte fotbalul românesc au fost de nerecunoscut.

Iată părerile jucătorilor, exprimate de aceștia la întrebarea din titlul acestei pagini, adresată fiecăruia de către redactorii noștri.

Parcurgînd răspunsurile, am desprins o serie de puncte comune, cele mai însemnate dintre ele sintetizate în chenarul din mijlocul paginii. Găsim că sînt multe aspecte pe care jucătorii le-au sesizat just dar că sînt unele — și nu din cele mai puțin importante — pe care ei le-au ocolit sau n-au avut puterea de a le sesiza.

Le dăm cuvîntul :

I. IONESCU

„N-am să spun nici că pregătirea la lot sau indicațiile antrenorilor au fost necorespunzătoare. *Evident că antrenorii nu-ți pot spune niciodată să joci prost...* Vă rog însă să notați textual această dorință a mea: echipa națională să fie făcută de antrenorii ei și nu după sugestiile unuia sau altuia. *Îmi permit să încheiu aci și pe ziariștii care l-au propus, de pildă, pe Haidu, introdus în ultimul moment în echipă. Astfel ajungem să schimbăm echipa de la meci la meci.* Oare faptul că au existat prea multe incertitudini privind ambele extreme, cuplul atacanților centrali și linia de mijloc n-a contribuit la nesiguranța echipei, n-a afectat cu nimic moralul jucătorilor? *Dobrin de pildă, n-a știut pînă în preajma meciului dacă e titular sau nu. Tocmai el!*

GHERGHELI

„Sincer să vă spun, nu știu de ce am jucat, cu toții, atît de slab. Mai slab ca la Zürich chiar. Aș vrea totuși să menționez că de atunci a trecut un an și pe la echipa națională s-au perindat zeci de jucători. Avem oare chiar atît de mulți fotbaliști buni? În orice țară selecționerii au

la dispoziție un lot cît de cît stabil. *Altfel se creează un climat de nesiguranță".*

NUNWEILLER

„Scontam într-o victorie a echipei noastre. De pe banca rezervelor nu mi-am recunoscut însă colegii. Nu găsesc altă explicație decît oboseala și apatia specifice sfîrșitului de sezon".

MOCANU

„Poate că nici eu, dacă jucam, n-aș fi depășit nivelul de mediocritate al celorlalți componenți ai lotului. Explicații se pot da multe, dar am să mă opresc la două din ele :

1). Linia de atac a fost foarte „ușoară", *dacă pot să mă exprim așa, comparînd-o cu altura atletică și jocul în forță practicat de olandezi.*

2). Metoda pregătirilor îndelungate la lot te obosește psihic, *te dereglează aproape total. Unii sînt ținuți să spună că aceasta n-ar avea mare influență.*

Ar trebui să se țină seama totuși de faptul că nu sîntem niște roboți, ci oameni. Să nu se uite că fiecare din noi în acest campionat, așa cum a fost el, a consumat etapă de etapă multă energie nervoasă și finalul lui a accentuat această stare dăunătoare".

DINU

„Nu ni s-au dat indicații corespunzătoare contracarării jocului olandezilor. *Pentru că, pe semne, nu s-a cunoscut jocul acestora. La ședințele tehnice lucrurile nu sînt prezentate diferențiat, fiecare joc fiind tratat aproape identic,* nepunîndu-se accentul pe particularitățile fiecărei echipe. *Antrenorul lotului are un stil propriu de muncă, de la care nu se abate nici în ruptul capului. Este exagerat de rigid. Această rigiditate conduce spre greșeli mai ales în activitatea pedagogică pe care trebuie s-o desfășoare cu fiecare jucător în parte. Psihologic nu se lucrează de loc la echipa națională. Ba dimpotrivă. Mie unul înainte de meci mi s-a spus clar :* Dacă nu joci bine, vei fi schimbat"... *Închipuiți-vă cu ce trac am intrat pe teren.* Mai mult, am fost avertizat că trebuie să joc altfel decît la club, să nu mă intercalez în atac. *Dar peste acest fapt să zicem că se putea trece. Repercusiuni negative asupra pregătirii noastre a avut și antrenamentul intens și de lungă durată de luni, de la prinz, precum și perioada premergătoare meciului în care am avut un program sec și rigid, extraordinar de plictisitor (printre altele, vizitarea grădinii botanice). De altfel, întreaga atmosferă dinaintea jocului a purtat pecetea unui dezinteres atît din partea antrenorilor cît și a F.R.F.. N-aș vrea să mă scuz. Puteam să joc mai bine. Am intrat pe teren descurajat, după meciul cu F.C. Bruges fiind aspru criticat... Cred că trebuie să se acorde o mai mare atenție și realizării unei coeziuni între jucătorii lotului..."*

DATCU

„A fost unul dintre cele mai slabe meciuri ale echipei noastre naționale. Jucătorii au fost plictisiți, Lipsiți de vlagă. Una dintre cauze, cred eu, a fost ușurința cu care a fost privită partida. *De asemenea, jucătorii noștri n-au aplicat presingul și nici indicațiile date înainte de meci : joc cu mingi la firul ierbii, rapiditate la executarea loviturilor directe și indirecte. Consider că în pregătirea acestui joc s-a greșit colectiv, de la antrenor pînă la ultimul jucător al lotului..."*

HĂLMĂGEANU

„Nu știu cum se face, dar olandezii deși au venit și ei după un campionat mai dur, după cîte cunosc, decît al nostru, au fost mult mai proaspeți în teren, mai bătăioși. Dispariția poftei de joc, moleșeala, pregnant vizibilă la componenții echipei noastre naționale, nu pot fi puse doar pe seama lipsei de responsabilitate a jucătorilor. *Nimeni nu-și bate cuie în talpă singur. Sînt atîtea care trebuie spuse deschis și sincer, pe tema timpului de pregătire în comun ca și a bîjbîielii în formarea echipei. Să convoci la lot 25 de jucători — ca să nu mai amintesc de unii, cum e Haidu, care a fost adus peste noapte — e mult prea mult. Abia atunci încep discuțiile, durerile de cap pentru că nu știi la cine să te oprești mai întîi, pe cine să-l creditezi mai mult. Se creează astfel o stare de tensiune în rîndul jucătorilor, încît cu greu poți atenua urmările ei. Hai să începem odată o muncă mai judicioasă și mai plină de răbdare, fără a ne mai gîndi un anumit timp, la nu știu ce calificări sau întîlniri de prestigiu. Iugoslavia, Bulgaria, R.D.G., ca să nu mai vorbesc de Anglia, ne-au servit adevărate lecții.*

Personal cred în posibilitățile redresării soccerului nostru cu condiția absolut obligatorie ca această *muncă* tenace să pornească de jos, de la toate cluburile de fotbal ale țării. *Altfel nu vom putea face nimic bun și durabil".*

- Oboseala psihică, din cauza pregătirii îndelungate
- Prea mare fluctuație de jucători în lot
- O linie de atac „ușoară"
- Indicații tactice „standard", prea generale, nespecifice jocului adversarilor
- Multe incertitudini în privința formației, pînă în ultimul moment
- Metode de lucru nepedagogice cu jucătorii tineri

DUMITRACHE

„Nu s-a creat atmosfera corespunzătoare pregătirii unui meci internațional. Programul a plictisit pe majoritatea jucătorilor. Acest program ne-a moleșit cu totul, scoțîndu-ne din formă. N-am corespuns din mai multe motive printre care, în primul rînd, amintesc modul nu tocmai corespunzător în care a fost privită prezența mea în lot de către tov. antrenor Angelo Niculescu. După meciul cu F.C. Bruges mi s-a spus că marcînd două goluri și ratînd alte două ocazii, am fost, pur și simplu, nul. Nu se scapă nici un prilej pentru a fi ironizat, încît am ajuns în situația ca atunci cînd mă întîlnesc cu antrenorul național să-l ocolesc. Ni s-a amintit mereu că „Cine va juca prost, nu va mai vedea națională". Înaintea partidei cu Olanda am fost avertizat, ca și Dinu, că „dacă nu corespund, voi fi schimbat". Cu frică și crispare, intimidat (trebuie să adaug că sînt și foarte emotiv), nu puteam, n-aveam cum să joc bine. În al doilea rînd mi s-a spus să mă plasez mai în față, pe linia ultimului apărător cu Dumitriu ceva mai retras, crezîndu-se că olandezi vor juca un 4—2—4. În realitate, au jucat cu libero, eu fiind nevoit să avansez și mai mult, pînă în apropierea lui. La pauză am fost scos, fiind învinuit că n-am respectat indicațiile"...

SĂTMĂREANU

„Refuz să cred că jucătorii care arată o anumită valoare la echipele lor de club, atunci cînd îmbracă tricoul național nu pot să și-o etaleze. Chestiunea este destul de gingașe și cred că depinde de modul cum ajutăm aceste valori, și așa puține, dacă le putem avea la dispoziția fotbalului românesc. S-ar putea ca după acest meci cu Olanda unii jucători, care n-au dat satisfacție, să fie abandonați total, așa cum s-a mai întîmplat și în trecut : or, aceste abandonări încetinesc procesul evolutiv al celor în cauză. *Eu personal am trăit acest complex de inferioritate al neputinței de auto-depășire, atunci cînd mi se spunea : „Îți acordăm o ultimă șansă de a juca în lotul reprezentativ". Cu acest îndemn — handicap plecam la drum timorat, cu sfiala aceluia care tremură în teren la orice mișcare, de teamă de a nu greși. E un subiect de reflecții, nu-i așa?"*

DUMITRIU II

„Nu e totul să vrei. Eu personal am vrut foarte mult să joc bine dar sînt obosit. Știu, îmi veți replica că din toamnă, se va trece la ciclul săptămînal duminică — miercuri — duminică, dar pentru noi, jucătorii Rapidului, aceasta nu e un lucru nou : îl facem de doi ani. Și cînd te gîndești că perioada de concediu abia începe și s-a și terminat... Cînd ne-am întors din turnelul obositor din Algeria nici n-am avut timpul să respirăm, că am și intrat în finișul campionatului, în pregătirea lotului. E posibil ca la sfîrșitul campionatului, să faci febră musculară? Ori, eu, ca și mulți alții din lot, am avut o puternică febră musculară după antrenamentul de luni al lotului".

BARBU

„Departe de mine gîndul de a scuza comportarea echipei și a mea personală. Nu am nici un motiv să fiu mulțumit de modul cum m-am comportat, cu atît mai mult cu cît consider că ni s-au asigurat condiții bune de pregătire.

Am jucat slab și nici acum nu-mi explic ce s-a întîmplat cu mine. Poate că am să stîrnesc unele proteste, dar în ceea ce mă privește trebuie să spun că m-a demobilizat și ostilitatea spectatorilor. A fost un motiv real care m-a împiedicat să-mi reviu tot timpul meciului".

DOBRIN

Afectat la fel de mult și el de jocul făcut — împărtășește opinia exprimată de Barbu, la care mai adaugă un fapt, pe care a ținut să-l sublinieze : *„Nu intenționez să mă apăr, dar trebuie să atrag atenția asupra unui fapt care constituie după mine o cauză cu efecte asupra comportării noastre :* durata prea mare a pregătirii în comun. *Jucătorii circulă cu regularitate aproape pe ruta club-lot : de miercuri pînă duminică sînt la cluburi, de duminică pînă miercuri la lot, ceea ce ne scoate din cadrul obișnuit. Eu aproape că nu mai știu cum este acasă, sînt rupt de viața familiară.* Oare de ce n-am proceda și noi ca olandezii, care la sfîrșitul săptămînii au susținut meciuri oficiale cu cluburile lor, marți s-au reunit și au plecat la București, iar miercuri au jucat contra noastră? După părerea mea, o pregătire comună de 2—3 zile este mult mai eficientă".

HAIDU

„Nu sînt deloc recomandabile întreruperile campionatului pentru astfel de partide amicale. Două-trei zile sînt suficiente pentru pregătirea lor. Eu cred că greșeala care s-a făcut vizează selecția, deoarece indicațiile privind jocul au corespuns în genere. *Jucătorii n-au dat însă totul, n-au evoluat la valoarea lor, nu s-au înțeles în joc, au evoluat crispat. Mijlocașii în primul rînd au jucat foarte slab. S-au demobilizat și mai mult atunci cînd au văzut că olandezilor le iese" jocul. Nici eu n-am făcut excepție, cu toate că mi s-a spus să joc exact ca la club..."*

DUMITRIU III

„Nu s-a jucat mai bine în meciul cu Olanda pentru că... nu putem juca ca ei, în viteză timp de 90 de minute. Înaintea meciului ni s-au dat aceleași îndrumări-standard de întotdeauna, indiferent de adversarul pe care-l întîlnim. *Aceleași și la A.S.A., aceleași și la Vâsteras, aceleași și la București în meciul cu Olanda : atacați pe aripi, învăluire, șut cine se nimerește acolo. Dacă nu, vă repliați. Nimic creator din cele spuse, nimic nou, totul plictisitor, de parcă meciurile ar fi la fel mereu. Și apoi mai este chestiunea pregătirii în comun. În timpul acesteia, la echipa națională nu poți învăța nimic nou. Nici tehnică și nici pregătirea fizică nu se pot îmbunătăți. Doar ceva omogenitate se cîștigă.* Cred că ar fi mai bine ca națională să fie alcătuită pe scheletul celei mai în formă echipe. *Dar să revin la indicațiile date înaintea meciului cu Olanda : ni s-a spus să jucăm simplu, să ținem cît mai mult mingea prin pase, să șutăm cît mai mult la poartă. La pregătire s-a lucrat foarte mult pe cupluri. De pildă Dumitrache + Dumitriu II contra lui Hălmăgeanu + Barbu, sau Grozea + Dumitrache împotriva lui Deleanu, sau Haidu + Dinu contra lui Ivăncescu. Și, după cum s-a văzut în meci, nimic din cele exersate și indicate nu s-a realizat".*

SÂSU

„Consider că împotriva Olandei noi nu am aliniat cea mai bună formație. Comisia de selecție a făcut concesii părerilor presei. Nici Dumitriu II și nici Dumitrache n-au la ora actuală, cred, valoarea unor internaționali. M-a surprins lipsa de decizie și frica de a juca mingea a tuturor jucătorilor. Cu atît mai mult, cu cît indicațiile antrenorilor înaintea meciului au fost clare : mișcare în teren, viteză, joc de pase pentru a deregla organizarea echipei olandeze. Este posibil ca regimul lungii pregătiri în comun să se fi răzbunat chiar în ziua meciului.

IVĂNCESCU

„Nu pot să-mi dau seama de ce s-a jucat atît de slab în partida cu Olanda. Nu s-au dat, înainte de meci, cele mai bune indicații dar noi nu le-am putut aduce la îndeplinire. *Atacul a greșit destul de mult pentru că, după părerea mea, a fost și cam „ușor" (Dumitrache, Haidu, Dumitriu II) și cam*

în pripă alcătuit (Haidu a venit foarte tîrziu în lot). Dar problema cea mai importantă este aceea a pregătirii în comun. De cînd am venit din Brazilia, eu nu am avut o zi liberă. *La sosire, la club, mi s-a spus să nu forțez pregătirea ; dar puteai să stai liniștit cînd îi vedeai pe ceilalți cum muncesc?"*

D. NICOLAE

„Cu atîtea zile de pregătire în comun, totul devine mecanic, agasant, plictisitor. Și apoi, ezitările în definitivarea echipei au repercusiuni grave. Ai certitudinea că omul pe care l-ai chemat poate răspunde sarcinilor ce urmează a fi rezolvate, oprește-l cu toată convingerea. Dacă nu, atunci trimite-l acasă, urmărește-l, încurajează-l permanent ca să știe că nu a fost dat la o parte definitiv".